

Aan:

Aan de heer dr. E.M.H. Hirsch Ballin
Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

: bijlage(n)

ROP/ 10-00035 briefnummer

G 1 11 zaaknummer

14 juni 2010 datum

Onderwerp:

het elektronisch verzenden van rechtspositionele berichten

Geachte heer Hirsch Ballin

In reactie op uw brief d.d. 27 januari 2010 (ref. 2010-0000057599) waarin u de Raad voor het Overheidspersoneelsbeleid (ROP) om advies verzoekt met betrekking tot de voorgenomen wijziging van de Ambtenarenwet en de Militaire Ambtenarenwet in verband met het elektronisch verzenden van berichten die betrekking hebben op de rechtspositie, bericht ik u namens de ROP het volgende:

Onderhavig verzoek is besproken in het overleg tussen de Samenwerkende Centrales van Overheidspersoneel (SCO) en het Verbond Sectorwerkgevers Overheid (VSO). Uit dit overleg is gebleken dat de ROP ter zake van de bovengenoemde adviesaanvraag geen advies zal uitbrengen. Als achtergrond hiervoor geldt primair de principiële stellingname van SCO, dat de beoogde wetsaanpassing de rechtspositie en arbeidsvoorwaarden van ambtenaren raakt.

Hierdoor is SCO van oordeel, dat procedureel geen sprake kan zijn van een adviesaanvraag aan de ROP, doch dat ten aanzien van de inhoud formeel overleg gevoerd dient te worden tussen partijen, waarbij het instemmingsvereiste van toepassing is.

Toeichting SCO bij het voorgaande.

Hoewel SCO begrip heeft voor de bedrijfstechnische (efficiency-)argumenten aan werkgeverszijde die geleid hebben tot de adviesaanvraag, wijst zij er op, dat de Rijksoverheid reeds nu beschikt over de mogelijkheid van elektronische verzending van rechtspositionele berichten (door gebruikmaking van P-Direkt en met individuele instemming van betrokkenen). Dit kan bijvoorbeeld worden geëffectueerd op het moment van aanstelling, op basis van een gemotiveerde keuze van de medewerker. Deze weg is nog niet geprobeerd. De insteek van SCO is, dat de Rijksoverheid eerst deze weg bewandelt. Als nadien blijkt dat aanvullende maatregelen nodig zijn, is alsdan overleg met bonden hierover mogelijk. SCO overweegt voor het overige, dat met de beoogde wijziging van de (Militaire) Ambtenarenwet voor de ambtenaren een uitzondering wordt gemaakt op het algemene uitgangspunt dat geldt voor alle burgers zoals vermeld in de Awb.

Hierbij wordt feitelijk een omkering beoogd van de huidige Awb-systematiek (van 'schriftelijk, tenzij' naar 'digitaal, tenzij'), waardoor ook een strijdigheid tussen de (militaire) ambtenarenwet en Awb zal ontstaan en wordt het beginsel van nevenschikking (elektronische beschikbaarstelling van informatie naast papier) verlaten. SCO is van mening dat er thans onvoldoende aanknopingspunten zijn die een aanpassing van Awb artikel 2.14 rechtvaardigen.

SCO constateert voorts een onduidelijkheid ('grijs gebied') m.b.t. het soort besluiten dat eventueel in aanmerking zou komen voor digitale verzending.

Er dient rekening mee te worden gehouden, dat een grote groep ambtenaren zal aangeven niet digitaal te willen/kunnen worden benaderd (bijv. specifieke uitvoerende functies, post-actieven, langdurig zieken, ambtenaren in het buitenland, etc.).

Ten slotte is in het overleg gebleken dat praktische aspecten van betrouwbaarheid, vertrouwelijkheid en beveiliging die volgen uit de Awb, alsmede de bereikbaarheid van 'oudere' gegevens voor de ambtenaar zelf, nog niet dan wel onvoldoende zijn uitgewerkt.

In het licht van voorgaande is SCO van oordeel, dat een eventuele kapstokbepaling in de (Militaire) Ambtenarenwet thans er slechts toe zou leiden, dat de brede discussie wordt doorgeschoven naar sectortafels. Zij acht dit ongewenst.

Toelichting VSO bij het voorgaande

Het VSO constateert dat de Awb primair is bedoeld om de verhouding tussen overheid en burgers te regelen. Daarbij is van belang dat burgers kenbaar moeten kunnen maken dat ze voldoende elektronisch bereikbaar zijn. Het wetsvoorstel biedt een handvat dat uitzondering mogelijk maakt op dit uitgangspunt. Daarbij is gekozen voor wijziging van de Ambtenarenwet en de Militaire Ambtenarenwet, om de systematiek van de Awb op dit punt niet te doorkruisen vanwege een wens van de overheid als werkgever. Het wetsvoorstel doet daarmee niets af aan het principe van de Awb (de norm blijft "schriftelijk, tenzij"). Indien daar in een sector behoefte aan bestaat kan met inachtneming van de richtlijnen in de Memorie van Toelichting en met instemming van de bonden in die sector worden afgeweken van de norm. Het VSO wijst op het recente advies van de Raad van State. De Raad zag in het wetsvoorstel geen aanleiding tot het maken van inhoudelijke opmerkingen.

Oogmerk van dit wetsvoorstel is om het voor de overheid als werkgever mogelijk te maken om, net als andere werkgevers, haar medewerkers personeelsbesluiten en salarisstroken elektronisch te verstrekken en op die wijze administratieve en financiële lasten terug te dringen. Het bieden van een gemotiveerde keuze aan de medewerkers, zoals de SCO voorstaat, zou het tegendeel van de beoogde administratieve en financiële lastenvermindering met zich brengen.

Uit het wetsvoorstel vloeien naar het inzicht van het VSO geen gevolgen voor de rechtspositie en de arbeidsvoorwaarden van de medewerkers voort. Door inwerkingtreding van het wetsvoorstel zelf verandert er immers niets, het is niet direct werkend. Het wetsvoorstel biedt de grondslag voor invulling per sector door middel van een Algemene maatregel van bestuur waarop vanzelfsprekend het overeenstemmingsvereiste van toepassing is. Het VSO hecht aan deze sectorale invulling, omdat de verschillen tussen sectoren op het gebied van organisatorische inrichting, personeelsadministratie en elektronisch berichtenverkeer de door het SCO voorgestane overheidsbrede uitwerking in de weg staan.

De Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel bevat richtlijnen voor de nadere invulling van de elektronische verzending van personeelsbesluiten. Naar oordeel van het VSO zijn de sociale partners in de sectoren zeer goed in staat om met behulp van deze richtlijnen desgewenst binnen de eigen sector afspraken te maken over het eventueel elektronisch verzenden van personeelsbesluiten en ziet het VSO geen aanleiding om daarover aanvullend te adviseren.

Het VSO hecht eraan, om samen met het SCO vast te stellen of deze richtlijnen voldoende aanknopingspunten bieden voor sectoren die gebruik willen gaan maken van de uitzonderingsmogelijkheid die het wetsvoorstel biedt

Hoewel het VSO daartoe vooralsnog geen aanleiding ziet, zou dit ertoe kunnen leiden dat de ROP de minister van BZK zal adviseren deze richtlijnen in de Memorie van Toelichting aan te passen

Voor een dergelijk advies is nog steeds enkele maanden de tijd. Dit zou dus leiden tot een ander advies dan nu wordt verstrekt

Hoogachtend,

De Raad voor het Overheidspersoneelsbeleid

De voorzitter

voor deze